

Mézeskalács

• 67. évfolyam

• 2019. december

• Ára 50 dinár

Köszöntő

Kedves Gyerekek!

Hála nektek és a rengeteg varázscsizma ihlette rajznak, máris készül az új téli csizmám. S most végre elérkezett a megfelelő alkalom arra is, hogy felöltsem bordó csíkos, késő őszi pulóveremet is. **Ödönnel, a sünnel és Elemérrel, a hörcsöggel** hosszas megfontolás után úgy döntöttünk, hogy a várva várt fehér hópelyekkel díszítjük az új varázscsizmát.

Hogy mi mindenre jó egy ilyen különleges csizma? Az alkotásaitok alapján kiderült, hogy e lábbeli lehet szivárványszínű tűzijátékkészítő masina, repülő csodaszerkezet, ke-rekeken guruló masnis csoda, szaloncukorral, csokival és gyümölcscsel

teli csizma, de az sem kizárt, hogy egy táblagép vagy játékok kerülnek bele. Igyekeztünk megjelentetni minél több csodálatos rajzot, de azok se búslakodjanak, akiknek a munkája nem került bele kisújságotok legújabb számába, hiszen a januári Mézeskalács témája még mindig a varázslat és a téli témakör köré fonódik.

Kellemes karácsonyi ünnepeket kíván nektek

Mézes Marcipán és társai

Rajzpályázat és Szárnybontogató

– Jégváros

– Téli örömök

– A csillagszóró meséje

Ferdőlap: Móricz Ildikó tervezőgrafikus munkája

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

CIP – A készülő
kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

Vajdaság Autonóm
Tartomány

Magyar Nemzeti
Tanács

MINISZTERELNÖKSÉG
NEVELÉSI, TUDOMÁNY- ÉS
TECHNOLÓGIAI FEJLESZTÉSI
TÁRSASÁG

Nemzeti Kulturális
Alap

MÉZESKALÁCS ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító: **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ Igazgató: **Ökrész Rozália** ■ Főszerkesztő: **Varjú Márta** ■ Felelős szerkesztő: **Török Erna** ■ Lektor: **Töröcsik Rozália** ■ Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ Leveléteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1. Elérhetőség – telefon: 021/456-624, honlap: www.jopajitas.com, e-mail: mezes@magyarszo.rs** ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza. ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya: 021/557-304 ■ e-mail: plasman@magyarszo.rs ■ Készült a Magyar Szó Lapkiadó Kft. nyomdájában ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Karácsonyi ajándék, Vastag Margaréta, 4. osztály,
Dr. Tihomir Ostojčić iskola, Hódegyháza

Tóthárpád Ferenc

Karácsonyra

Megírtam. És el is küldtem!
Azóta azt lesem,
megkapta-e a Jézuska
azt az SMS-em.

Apu tudta csak a számot!
Mondta, nehogy hívjam.
Ezért aztán csak röviden,
épp hogy pár szót írtam:

Kérek szépen egy gombfocit,
kisvasutat, labdát,
teleszkópos, patkófékes
ezüst színű cagját.

Klassz volna a brékhez sapka,
pörögni ezerrel,
s kellene egy számítógép:
jó nagy vincseszterrel.

Vacakol az MP3-am,
s láttam egy új filmet.
Egyelőre ennyi lenne,
ami engem illet.

De talán még... na, jó... hagyjuk!
Mindezt odaadnám,
kistesómat karácsonyra
végre ha megkapnám.

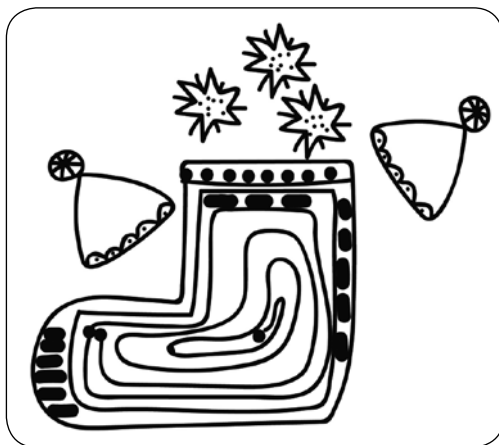
Játékok a ruhadarabokkal

Mi változott meg?

Az egyik játékos csukja be a szemét, amíg a többiek megváltoztatnak egyikőjük ruházatán valamit. Először csak egy egyszerű dolgot, mondjuk: fordítsátok meg a pólót, vagy tegyetek valaki fejére egy sapkát. A lényeg, hogy a változás eleinte feltűnő, jól felismerhető legyen. Aztán egyre rafináltabbak lehetnek és apróbb dolgokat is változtathattok. Például: félig lehúzzátok a kardigán cipzárját, felgyúritek a pulóver ujját stb.

Mi van a kezemben?

Tegyetek egy tornazsákba (vagy más szatyorba, táskába) kisebb ruhadarabokat: zoknit, alsónadrágot, trikót, papucsot, fürdőruhát, úszósapkát, rövidnadrágot, és ami még belefér. A lényeg, hogy aki belenyúl, kisé meg tudja fogni, tapogatni a kezében. Mielőtt még kihúzná a zsákból, ki kell találnia, hogy mi van a kezében. Játshatjátok úgy is, hogy takaróval takarjátok le a ruhadarabokat.

Találós kérdések

Egy lyukon bebújsz, két lyukon kibújsz.

Mikor gondolod, hogy bebújtál, már ki is bújta. Mi az? (бара)

Orra van, de nem szagol. Nyelve van, de nem is beszél.

Mi az? (ор)

Egy kis házban öt kis szoba sorakozik szépen, öt kis ember bújik oda melegedni télen. (кештүү)

Dúdoló

Szálljatok le...

GRYLLUS – NÉPI SZÖVEG

Száll - ja - tok le, száll - ja - tok le ka - rá - cso - nyi an - gya - lok,
Zör - ges - se - tek má - ma es - te min - den pi - ciny ab - la - kot.
Pa - lo - tá - ba és kuny - hó - ba nagy ö - rö - met vi - gye - tek,
Bol - dog - sa - gos ün - ne - pet.

Szálljatok le, szálljatok le
karácsonyi angyalok,
Zörgesetek máma este
minden piciny ablakot.
Palotába és konyhóba
Nagy örömet vigyetek,
boldogságos ünnepet.

Mondókák

Sárgarigón sárga kabát,
jól érzi ám benne magát.
Hátha még egy frakkot kapna,
nem ismerne rá az apja!
Két lábára csizma, piros,
szép taréjjal lenne csinos.
Keverem és látom, baj már,
kicsit kakas, kicsit harkály!

Hacuka pacuka,
minek ez a sok ruha?
Mire mindet fölveszem,
szép kövérré növekszem.
Olyan leszek,
mint egy medve,
Aki ki van kerekedve.

Megjött a Téliapó

Szánon jött. A hegyeken
fenyők búcsúztatták.
Zsákját tükrös hegyi tón
vizilányok varrták.

Medvék mézet gyűjtöttek
nyár derekán néki.
S egy kosárban áfonyát
küldött az Ősz néni.

Pirosszemű mókusok
mogyorója csörren.
S megcsendül a kicsi szán
csengője a csöndben.

Itt van már az udvaron.
Toporog a hóban.
Teli zsákja a tiéd,
dúskálhatsz a jóban.

Karácsonyi ajándék

Baka Edina, 2. osztály, Kárász Karolina iskola Móricz Zsigmon kihelyezett tagozata, Kispiac

A magányos mókuska

Az erdő sűrűjében, távol a rokonaitól éledgett egy kismókus. Az odúja környékén soha nem járt egy lélek sem. Nagyon magányosnak érezte magát. Egy hideg téli napon csodák csodája megpillantott egy kiscicát. Már nagyon szeretett volna valakivel beszélgetni, de nem mert megszólalni. A cica észrevette mókuskát, és megkérdezte tőle:

- Hát te mit csinálsz itt egyedül?
- Csak szomorkodom. Nincs egyetlen barátom sem, soha senki

nem kopogtat az ajtómon. Az én odúmat még a Téliapó sem fogja megtalálni.

– Hogy te milyen buta vagy! – mondta a cica. Én is megtaláltalak. Most már tudom, hogy itt laksz, és legközelebb a barátaimat is elhozom.

A kismókus szeme felragyogott. „Végre találtam egy igazi barátot”, gondolta. És alighogy elment a kiscica, vidám csilingelést hallott. Egyszerűen nem hitt a szemének: rénszarvasok húztak egy gyönyörű szánt, s benne ült a Téliapó.

Szabó Isidora

1. osztály, Petőfi Brigád iskola, Kúla

Utassy József

Hull a hó

Zirr, zurr, zurrogó!
Sziszeg a szél, hull a hó.
Zirr, zurr, zurrogó!
Ragyog a sok hógolyó.
Zirr, zurr, zurrogó!
Játszani jaj, de jó!
Zirr, zurr, zurrogó!
Állj be közénk, Téliapó!

A piros kabát kalandja

– Huj...huj... – Matyiék ablaka alatt füttyült, dudált a szél, és a kertben a fák nyöszörögve hajladoztak, s hullajtották a leveleiket.

– Hullanak a falevelek. Jön az ősz – mondta Matyi.

– Ki is mosom a piros kabátodat – mondta mami –, a szélben hamarosan megszárad.

– Jó, legalább holnap már a piros kabátomban sétálhatok!

Mami kimosta a piros kabátot, kivitte a kertbe, két fa közé kötelet feszített, arra akasztotta.

– Huj...huj... – füttyült a kegyetlen szél. Fölkapta a kabátkát a kötélről, s röpítette. Addig röpítette, míg a piros kabát fönnakadt egy öreg tölgyfa ágán.

– Látogatóba jöttél hozzám? – kérdezte az öreg tölgyfa.

– Nem hiszem – mondta a piros kabát –, úgy történt, hogy éppen idefűjt a szél. De szeretnék visszamenni Matyiék kertjébe.

– Majd csak érted jön valaki – suttogott az öreg tölgyfa.

Farkas Olivér, 4. osztály, Dózsa György iskola, Gunaras

De a piros kabátkáért nem jött senki; sem Matyi, sem mami nem tudta, hogy elvitte a szél. A piros kabát sírdogálni kezdett, nagyon vágyódott Matyi után.

Egyszer csak hallja ám:

– Muuuú... muuuú... – S a tölgyfa alá állt egy pirostarka tehénke.

– Vegyél le, tehénke – kérlelte a piros kabát –, vegyél le a tölgyfáról, és vigyél haza Matyiék kertjébe!

A pirostarka tehénke szarva nem ért föl a piros kabátkáig.

– Bee... beee... – A tölgyfa alá állt egy fehér szőrű báránka.

– Vegyél le, báránka – kérte a piros kabát –, vegyél le a tölgyfáról, és vigyél haza Matyiék kertjébe!

De a fehér szőrű báránka nem tudott felugrani a piros kabátkáig.

– Nyihihih... – nyerített egy fekete lovacska, és a tölgyfa alá állt.

A piros kabát sírva kérte:

– Vegyél le, lovacska, és vigyél haza Matyiék kertjébe!

De a fekete lovacska hiába ágaszkodott, nem érte föl a piros kabátot.

– Csip-csirip – csiripelte egy színes tollú madárka, és a tölgyfa ágára szállt.

– Éppen téged vártalak! – örvendezett a piros kabátka. – Végy

a csőrödbe, és vigyél haza Matyiék kertjébe!

A madárka a csőrébe kapta a piros kabátot, de a szél kitepte a csőréből, és röpítette, röpítette, vitte árkon-bokron át, s egyszer csak szépen letette Matyiék házának küszöbére.

Matyi kinyitotta az ajtót, és azt mondta:

– Nézd csak, mami, a szél már meg is szárította a piros kabátomat, és idehozta a küszöbre!

Devecsery László

Mese a kabátról

Felöltözött a kabát, magát begombolta, seholsincsen fejére került rá a kucsma. Seholsincsen nyakára felkötötte sálját, lyukas ujjú kesztyűjének nem lelte a párját. Seholsincsen keze fázott, azért maradt otthon, kesztyű nélkül a kabát: EZÉRT MARADT HOPPON!

Szabolcska Mihály

Karácsony

Egy nap meg egy este
Minden esztendőben:
Szeretném, ha király
Lehetne belőlem!
Ha nem is, ha nem is
Valami sokáig:
Karácsony estétől
Karácsony napjáig.
Karácsony estéjén,
Hogy a csillag támad:
Kinyitnám aranyos
Gyöngyös palotámat.
Minden elhagyottat
Oda gyűjtögetnék,
Sápadozó árvát
Szárnyam alá vennék.
Ha koldus, ha bűnös:
Nagy birodalmamba'
Szerető szó nélkül
Senki sem maradna.
Könnyet ahol látnék:
El azt sem kerülném,
Szép selyem kendőmmel
Szépen letörülném!
... Karácsony estéjén
Minden esztendőben,
Szeretném, ha király
Lehetne belőlem!

Szerda Attila

4. osztály, Petőfi Sándor iskola, Zenta

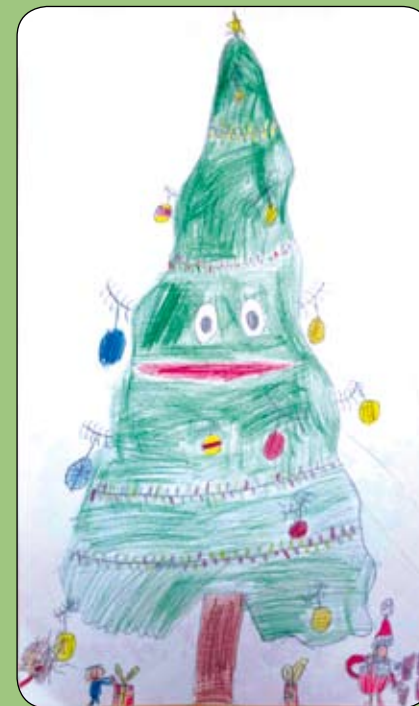
Kis Jovák Zalán

4. osztály, Petőfi Sándor iskola, Zenta

Juhász Gyula

Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.
... Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.
... És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Ipacs Tavita

2. osztály, Branko Radičević iskola,
Maradék

Kolompár Szenka

4. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Kelemen Noémi

3. osztály, Petőfi Sándor iskola, Újvidék

Vili manó varázscipője

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis manó, aki Manóvár csodálatos országában élt. Vilinek hívták.

Történt egyszer, hogy Vili csent egy éretlen körtét. Megharagudott az öreg manó és így szólt hozzá:

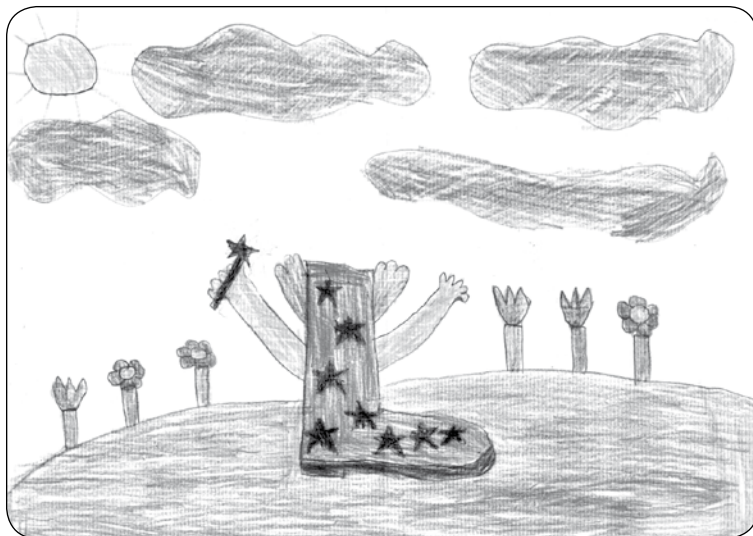
– Te haszontalan adta-batta kölyke, nem megmondtam, hogy az éretlen körtét nem eheted meg. Most fölmész a szobádba és leírod tízszer, hogy „Nem eszem meg soha többé az éretlen körtét.” Indulj! – és a kis manó szobája felé vezető lépcsőre mutatott.

Vili megsértődött és felrohant a szobájába. Elővette az utazóládá-

ját és elkezdett csomagolni. Amikor készen lett, nagy dérrrel-durrall lerohant a lépcsőn, és elindult világgá.

Ment, mendegélt 7 nap és 7 éjjel. Egy odvas fa tövébe letette az utazóládáját és nagy búsan rátelepedett. Bánta már, hogy eljött otthonról. Amíg így szomorkodott, kicsordult egy-két könnycsepp is a szeméből. Hiába törölte meg szemét, csak hullt, hullt a könnye. Egyszer csak egy tündér jelent meg előtte. Így szólt hozzá a tündérke:

– Mi a baj, kis manó? Segítek a bajodon csak mondd el nekem!

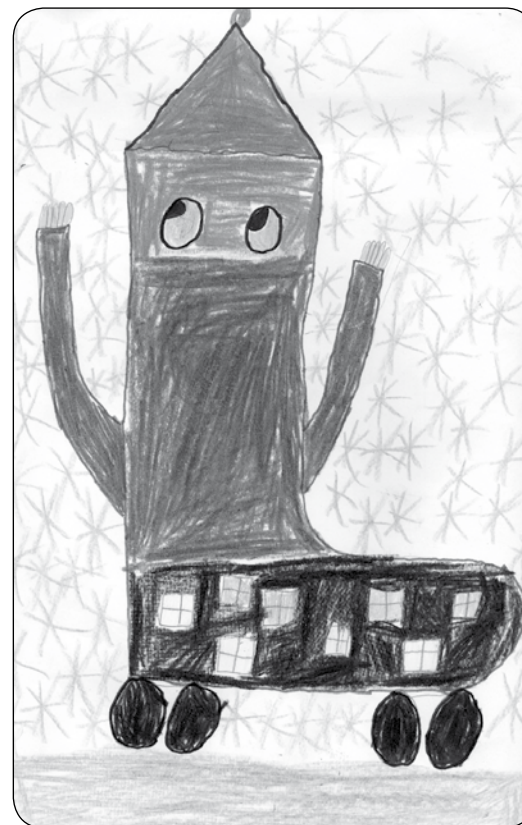
**Szremcsev
Barbara**
Hófehérke
Óvoda, Gunaras

Vili válaszolt a tündérnek:
– Messze jöttem Manóvár csodálatos országától, és nem tudok visszatérni oda. Kérlek szépen segíts rajtam!

– A varázspálcám azt mondja, hogy nincs szükség varázslásra, mert van nálad valami, ami haza tud repíteni téged. Csak meg kell találni.

– Mi lehet az?

Bálint Kristóf
2. osztály, Novak Radonić iskola, Mohol

– Nem tudom. Nézzük csak! Először is mi van alattad? Állj csak föl!
– Az utazóládám – válaszolt Vili, azzal felállt.

– Ebben nincs semmi. Megkérdezem a varázspálcámot, hátha tudja – azzal úgy is tett.

– Ő se tudja. Hm, hm... megvan. A cipő, ami rajtad van. Kéi?

– A bátyámtól örököltem.

– Hány éves a bátyád?

– Kétszáz éves. Jelent ez valamit?

– Hát akkor megvan. Ez varázscipő! Arra repít, amerre akarod.

– Köszönöm, tündérke – azzal fölkapta utazóládáját és futott. Fölszállt és így beszélt a cipőjéhez:

– Vigyél haza engem Manóvár csodálatos országába!

Repült Vili vissza az ő imádott kis országába. Éppen az öreg manóval találkozott először. Megkérdezte tőle:

– Most már szabad enni a körtéből, megérett?

– Persze, Vili. Egyél csak, amennyit akarsz.

Vili annyi körtét evett, hogy másnap nem fért bele semmi más.

A zöld cipőjét pedig az utazóládájába rejtette.

Így volt, vége volt, mese volt.

nincs píz

nincs píz
nincs píz
egész nap csak ezt hallom
nincs píz
nincs píz
már megbillenek tőle
meg mint a pisai torony
nincs píz
nincs píz
nyissunk pizza-boltot mi is

és majd lesz píz
lesz píz dögivel
pisai pizzát
pisai pizzát
majd én kiabálom
pisai pizzát vegyenek
pisai pizzát egyenek
és dől a píz
és billen a píztorony

Varázscsizma

Hardi Emil, 3. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

habakukk

azt mondd meg nekem
hatokos
hogyan mondjam azt
hogy a habakukk kukkant
így ahogy mondog
hatlövetű
habakukk-kukkantás

rendben van hatokos
az első fordulót megnyerted
de hogyan kukkant
hiszen víz alatt él
ászák másszák
amióta vak

kölcsönadtam a digitronomat

a cet
igen a cet
a legnagyobb állat a világon
ez azt hiszem mindenki számára
világos
na és ha világos
az ecetgyárnak akkor is magasabb
a kéménye
a cecelég csípése akkor is jobban
altat
a cintányér meg sokkal nagyobb
csattan
a cet
a cet a legnagyobb állat
hány centi
tudja a fene
egy tetszhalott cet
hány centi
kölcsönadtam a digitronomat

Karácsonyi ajándék

Saffer Petra, 1. osztály, Miroslav Antić
iskola, Ludas

Szárnybontogató

Varázscsizma

1. Ha felvenném a varázscsizmát, a kutyamenhelyre vinne, ahol segítenék, hogy a kutyáknak jól menjen a soruk és legyen gazdijuk.

Kovács Laura

2. A varázscsizmámmal ellépdelnék a dédmamámhoz és segítenék neki, hogy gyógyuljon meg a lába.

Matkovity Koppány

3. Ha varázscsizmám lenne, a kórházba járnék és elintézném, hogy aki autóbalesetet szenvedett, minél előbb gyógyuljon meg.

Bartok Ervin

4. Ha a varázscsizmámba belelépnék, elmennék anyukám helyett a boltba, azért, hogy ő sokat pihenjen, és legyen minél több szabadnapja. A kistestvéremet is meggyógyítanám.

Faragó Anna

5. Ha varázscsizmám lenne, odaadnám a rászorulóknak, és csinálnék egy céget.

**Majoros Noel, 2. osztály,
Kókai Imre iskola, Temerin**

Ha hatalmam volna

Ezen a világon sok a baj és sok a tragédia. Vannak törött lábúak, és akik kéz nélkül születnek, de mégis mindenkinél boldogabbak.

16

Épp ezért, ha hatalmam volna, orvos lennék, mivel akkor egy csomó embert meg tudnék gyógyítani. A törött lábúakat és kezűeket is meggyógyítanám, ami nagyon sok gondon segítene.

Vannak, akik fáznak! Ezért esetleg kályhás is lehetnék. Apukám kályhákat készít. Nem fáznának télen az emberek. Tudnék segíteni jó pár emberen.

Akár bohóc is lehetnék, mert felvidítanám az embereket, és elűzném a szomorúságot tőlük.

Ezt tenném, ha hatalmam volna. Szerintem ez a jó cselekedet.

**Kujundzsity Noel, 4. osztály,
J. J. Zmaj iskola, Szabadka**

Első versenyünk

Egy szép szombati napon reggel korán keltünk fel, reggeliztünk, felöltöttünk és a tesómmal elindultunk a teniszversenyre, amit már anyyra vártunk. Cicót is magunkkal vittük.

Amikor odaértünk, sok ismeretlen embert láttunk. Több városból is érkeztek versenyzők. Izgatottak voltunk öcsivel, de a verseny kezdetéig egy óra hosszat kellett várunk. Az első ellenfelem egy szabadkai kisfiú volt, aki már országos

Szárnybontogató

Ha hatalmam volna...

Hatalom, hatalom. Mi is az? Tudom már! A hatalom az, amikor megtehetünk azt, amit más nem, vagy úgy cselekszünk, mint a királyok: Uralkodunk. Na de mit is csinálnék, ha hatalmam volna?

Nem, nem lennék király. Szerintem nem szép másokon uralkodni. Inkább az állatok megmentője leszek. Nagyon szép és nemes cselekedet az árva állatokon segíteni, befogadni őket. De akkor másvalaki jutott eszembe, és elszomorodtam. A tatám volt az, aki sajnos elhagyott engem, és a mami meg a másik nagytatám, akiket nem is ismertem.

Most már tudom, őket hoznám vissza, ha hatalmam lenne. A tatámnak elmesélnék mindent, ami velem történt, sokat nevetne a történeteimen, és megölelne. A mamit meg a másik tatámat is megismerhetném, és nem a fényképekről. Sok kérdésem lenne hozzájuk. Igen, én ezt tenném, ha hatalmam volna. Milyen jó is volna, ha minden kisgyereknek ilyen hatalma lenne, hogy vissza tudja hozni a nagymamáit és nagytatáit.

Boldogok volnánk mi, gyerekek.

**Csonkás Tibor, 4. osztály
J. J. Zmaj iskola, Szabadka**

bajnokságon is járt. Sajnos 4-1-re kikaptam tőle, de nagyon megdicsértek, hogy jól játszottam. Még egy meccset kellett játszanom, de ezt a versenyt is elvesztettem, mert az ellenfelem sokkal régebb óta teniszezik, mint én.

Ez a nap nekem nagyon fontos volt az életemben, boldog voltam, hogy versenyezhettem. Cico is jól érezte magát, és biztos büszke volt rám.

Varga Balázs

Elérkezett az a nap, amit annyira vártam. Reggel felkeltünk, és miután elkészültünk, elindultunk anyáékkal a teniszversenyre.

Amikor odaértünk, nagyon sokan voltak már, és sokat kellett várni, hogy kezdődjön a verseny. Két meccset játszottam. Mindkét ellenfelem több éve teniszezik, ezért az első meccset elvesztettem, de a másodikat egy pont hóján megnyertem. Anyáék büszkék voltak rám, én pedig elégedett voltam magammal.

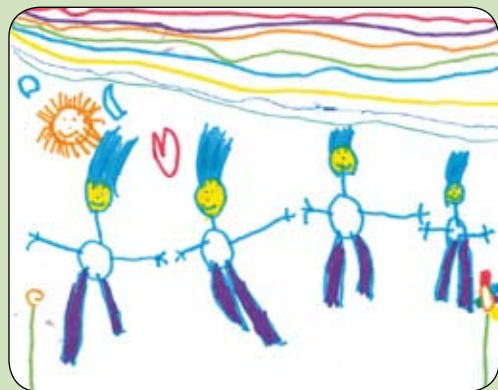
Remélem, hamarosan rendeznek versenyt, és újra kiváló ellenfelekkel játszhatok.

**Varga Bence, 4. osztály,
Petőfi Sándor iskola, Zenta**

17

Karácsonyi ajándék

Csordás Ada

4,5 éves budapesti óvodás

Kovács Luca

2. osztály, Kárász Karolina iskola,
Móricz Zsigmond kihelyezett tagozat, Kispiac

Milošev Tara

2. osztály, Petőfi Brigád iskola, Kúla

Cetina Nikoletta

1. osztály, Dózsa György iskola, Gunaras

Koszorús Johanna

2. osztály, Samu Mihály iskola, Péterréve

Deák Gábor

1. osztály, Miloje Čiplić iskola, Törökbecse

Bor Denisz

2. osztály, Novak Radonić iskola, Mohol

Özvegy Arthur

2. osztály, Stevan Sremac iskola, Zenta

Kocsis Szilárd

1. osztály, Arany János iskola, Oromhegyes

Szalai Annabella

1. osztály, Miroslav Antić iskola, Ludas

Utasi Botond

2. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Bajusz Kamilla

1. osztály, Cseh Károly iskola, Ada

Karácsonyi köszöntők

Itt van a szép karácsony,
van-e kalács a rácson?
Ha nincs kalács a rácson,
szomorú a karácsony.

Eljött a karácsony,
a köszöntők járnak,
kellemes és boldog
ünnepet kívánnak.
Mi is azért jöttünk
ez érdeemes házhoz,
kívánunk minden jót
a szép karácsonyhoz!

Eljött már a karácsony,
borzas szakállával.
Szegény rossz bakancsom
nem győzöm szalmával.
Jöttünk köszönteni e ház
minden népét,
adjon a jóisten
Szép karácsonyestét!

Mikor én kicsike voltam,
az ágy alá is bebújtam,
fenyőfából tüzet raktam,
kukoricát pattogtattam,
pitt-patt, patt!

Népköltés

B. Radó Lili

Mit üzen az erdő?

Víg ünnepre készülődünk,
esteledik már.

Szobánkban a szép fenyőfa
teljes díszben áll.

Zöld ágain kis csomókban
puha vattahó,
tűlevél közt víg aranyszál,
fel-felcsillanó.

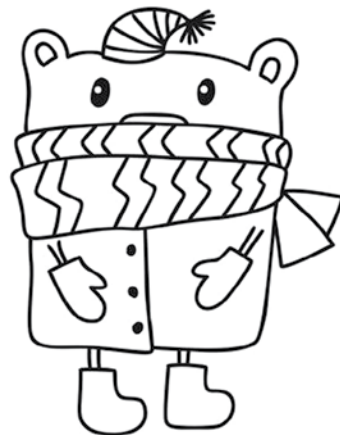
Itt is csillog, ott is ragyog,
mint a napsugár,
s csilingelő csöpp csengettyű
édes hangja száll,
akárcsak az erdőben a
dalos kismadár.

Csitt csak! Figyeld, mit is suttog
szép fenyőfánk most neked?

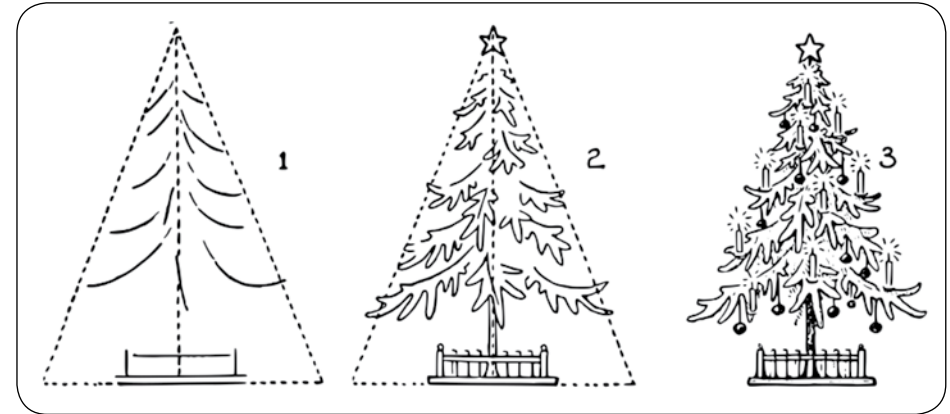
– Halló, itt az erdő beszél!

Sürgős, fontos üzenet:

Kívánunk ma mindenkinek
szép fenyőfaünnepet!

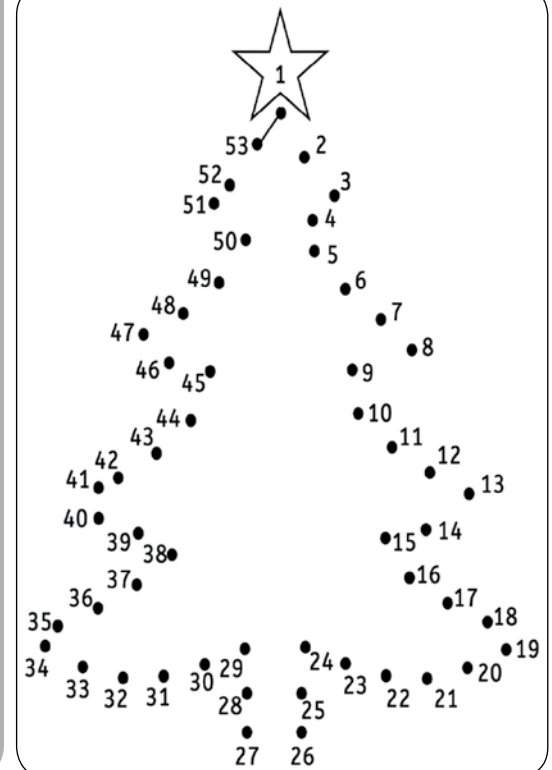
Rajzolj karácsonyfát!

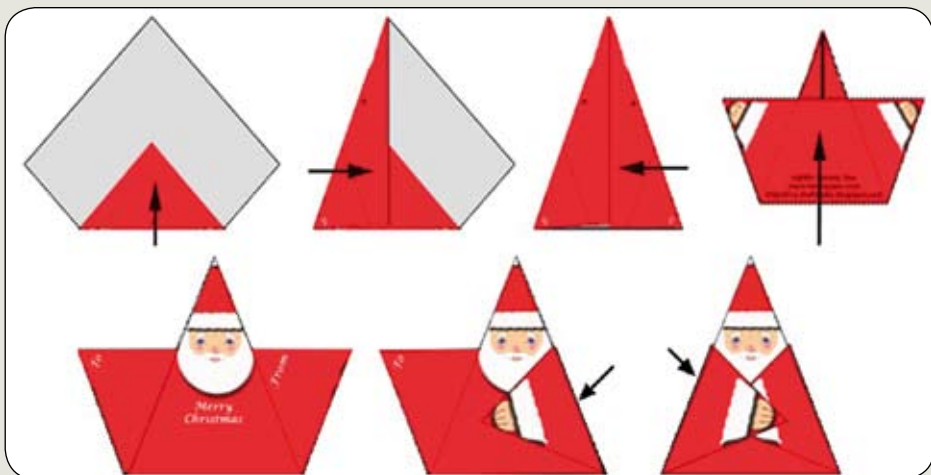
Miért örökzöld a fenyő?

A lomblevelű fák ősszel mind „levetkőznek”, elveszítik leveleiket, és egész télen kopaszon állnak. A fenyők viszont általában csak többévenként, és részletekben váltják a tűiket, és bármikor pillantunk is rájuk, mindig barátságos, zöld tekintettel néznek vissza ránk. Ezért hívjuk őket örökzöldeknek. Ha a lucfenyő vagy az ezüstfenyő is lehullatná ősszel a leveleit, decemberben nem lenne zöld karácsonyfánk.

Kösd össze!

Hajtogatott Mikulás

Piros-fehér, 9x9 cm-es négyzet alakú papírlapból hajtogatjuk.

Az alsó csúcst a felső irányába behajtjuk (1), a bal oldalt középre hajtjuk (2), majd a jobb oldalt is a papír közepére hajtjuk (3), megfordítjuk, és a háromszög háromnegyedénél félbehajtjuk úgy, hogy kikandikáljon a Mikulás sapkája és az arca (4,5). Jobbról és balról is behajtjuk a maradék papírfelületet (6). Végül szemet, orrot, száját, kezét és sapkát rajzolunk (7).

Mentovics Éva

Mivel jön a Mikulás?

Rajzoltam egy ősz apókát,
mosolygóst, kedveset,
s addig-addig ábrándoztam,
míg egyszer csak este lett.

Eltelt egy év, jó Mikulás,
izgatottan várunk rád.
Mennyi sóhaj száll az égbe,
hogy essen hó! Bár tudnád!

Mivel járod a világot?
Aggódnak a gyerekek.
Mi lenne, ha a szánodra
szereltetnél kereket,

ami szalad az út porán,
buckán, gödrön átsuhan,
olyan sebes, mint a szélvész,
s nem ragad a kátyúban?

Próbáld ki!

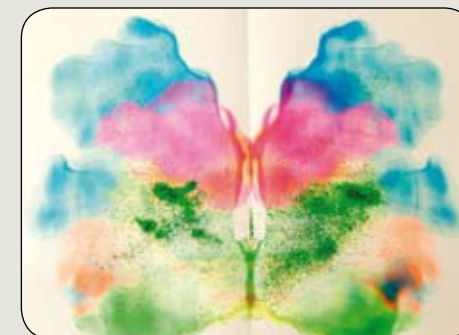
Vicces ujjlenyomatok

Mintha útlevelet csináltatni mennénk, csak ez most nem olyan véresen komoly dolog. Ám ahogy az a képen is látszik, igen népszerű figurák kerekedhetnek ki egy ártatlan kis lenyomatból.

Foltos festés

A technika lényege, hogy egy A4-es papírlapot keresztben félbehajtunk, majd vízfestékkel vagy temperával az egyik oldalra festünk valamit. Lehet az egy színpompás paca, vagy egy konkrét forma, a lényeg minden esetben az, hogy a félbehajtott lap egyik oldalán maradjon a festék. Ha végeztünk, ne várjuk meg, míg

megszárad a nagy mű, hanem azon nyomban hajtsuk be a vonal mentén a papírlapot, és erőteljesen nyomjuk össze (préseljük le).

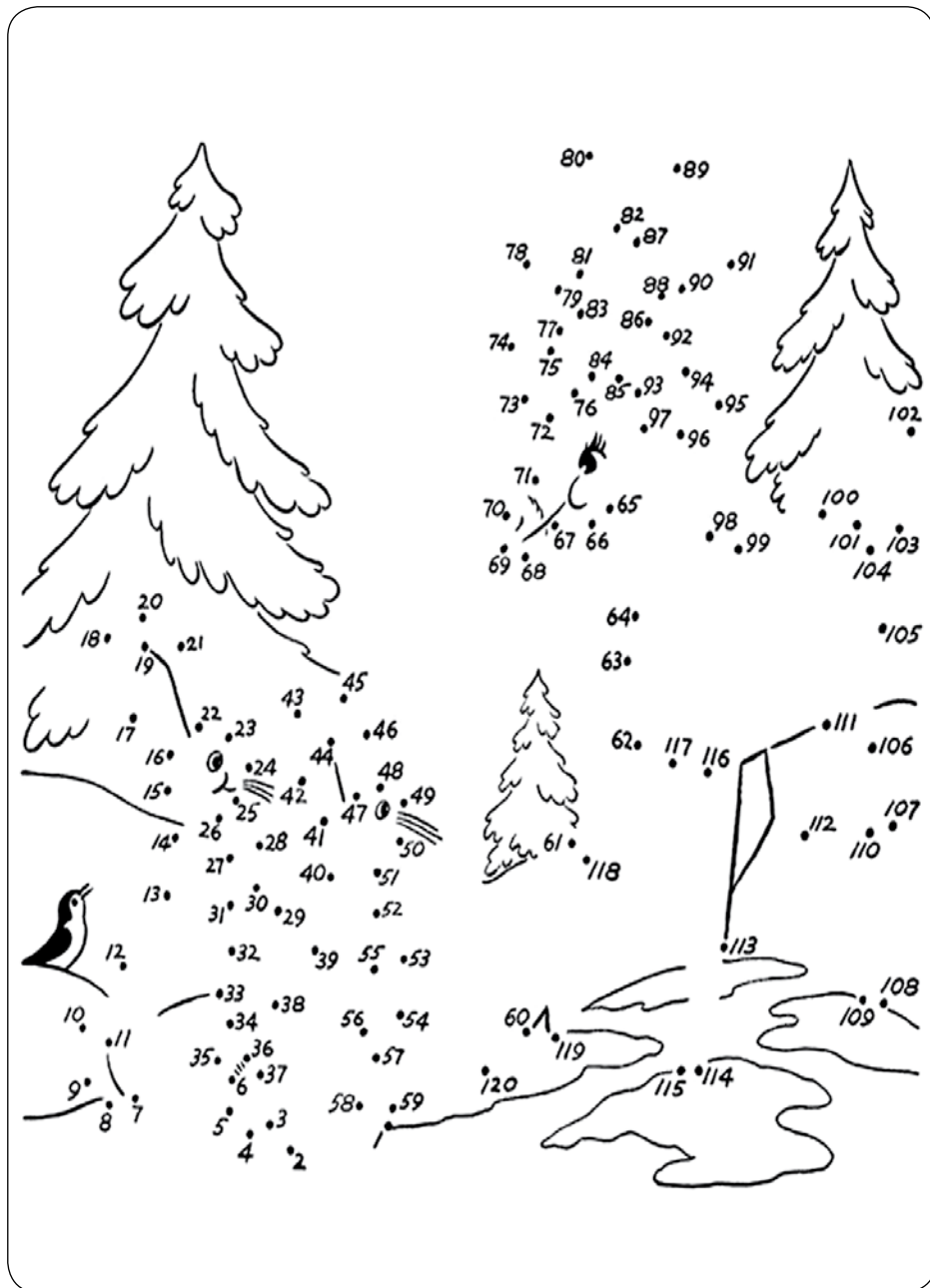
Művészet a sötétben

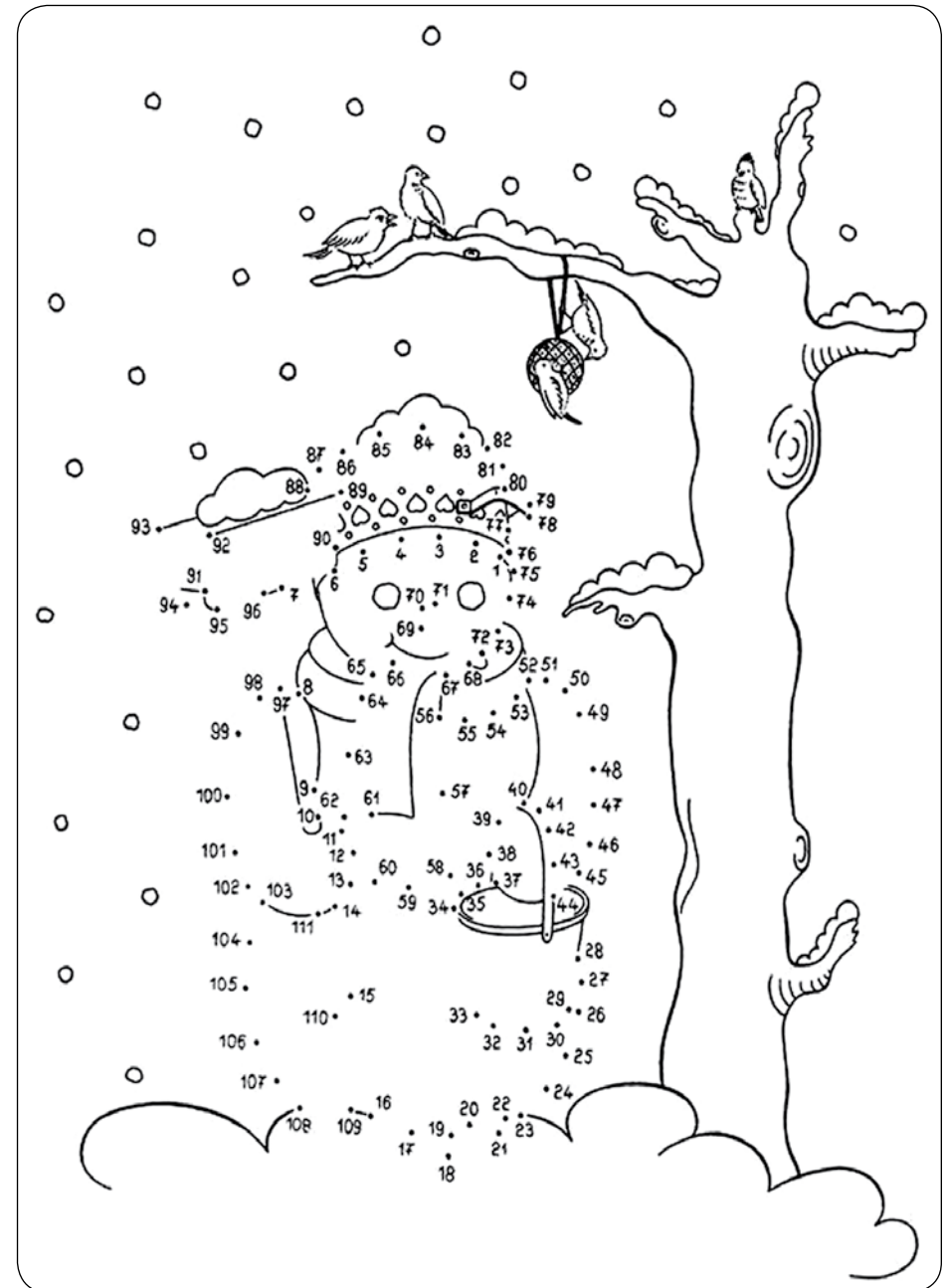
Sok helyen lehet kapni olyan rajztömböt, mely nem a hagyományos fehér papírlapokkal várja a kísérletező kedvűeket, hanem koromfeketével. Erre érelemszerűen nem grafitceruzákkal kell rajzolni, hanem különleges színesekkel, sőt, itt végre értelmet nyer a fehér ceruza létezése is!

Kösd össze a pontokat!

Kit rejt a hó?

A rozsdás csuk

Kis termetű, rövid farkú madár. Testhossza 12 centiméter, szárnyfesztávolsága 21–24 centiméter, testtömege 14–19 gramm. A hím feje színesen mintázott: a fej teteje barnásfekete, szemsávja fehér, majd a barnásfekete fejet alulról ismét fehér sáv övezi. Hátoldala rozsdabarna, sötét sávozással, sötét szárnyán sötét szárnyfolt található. Torka, begye világos rozsdaszínű. A tojó fakóbb, szemsávja sárgás, világos szárnyfoltja kisebb.

Főként rovarokat, pókokat fogyaszt, de kisebb csigákat és férgeket is eszik.

Eurázsiai elterjedésű faj. Csak Európa legdélibb és legészakibb

részeiről hiányzik. Territoriális madár, a hímek fák, bokrok, kőrök csúcsán énekelve csalogatják

magukhoz a tojót. A költési időszak májustól júniusig tart. Évente egyszer, legfeljebb kétszer költ. A fészket a tojó építi a talaj egy kisebb mélyedésébe, rendszerint egy növény takarásába, hogy az felülről észrevehetetlen legyen. Építőanyagként mohát, vékony növényi szálakat, gyökérdarabokat használ fel. Öt–hét tojást rak, melyeken csak a tojó kotlik, míg a hím a közelben énekel. A fiókáknak kezdetben csak a hím szállítja a táplálékot, a tojó a fészekben melengeti kicsinyeit. Később már mindkét szülő kiveszi a részét az etetésből. A fiatal madarak 17–19 nap múlva repülnek ki.

Balázs Imre József

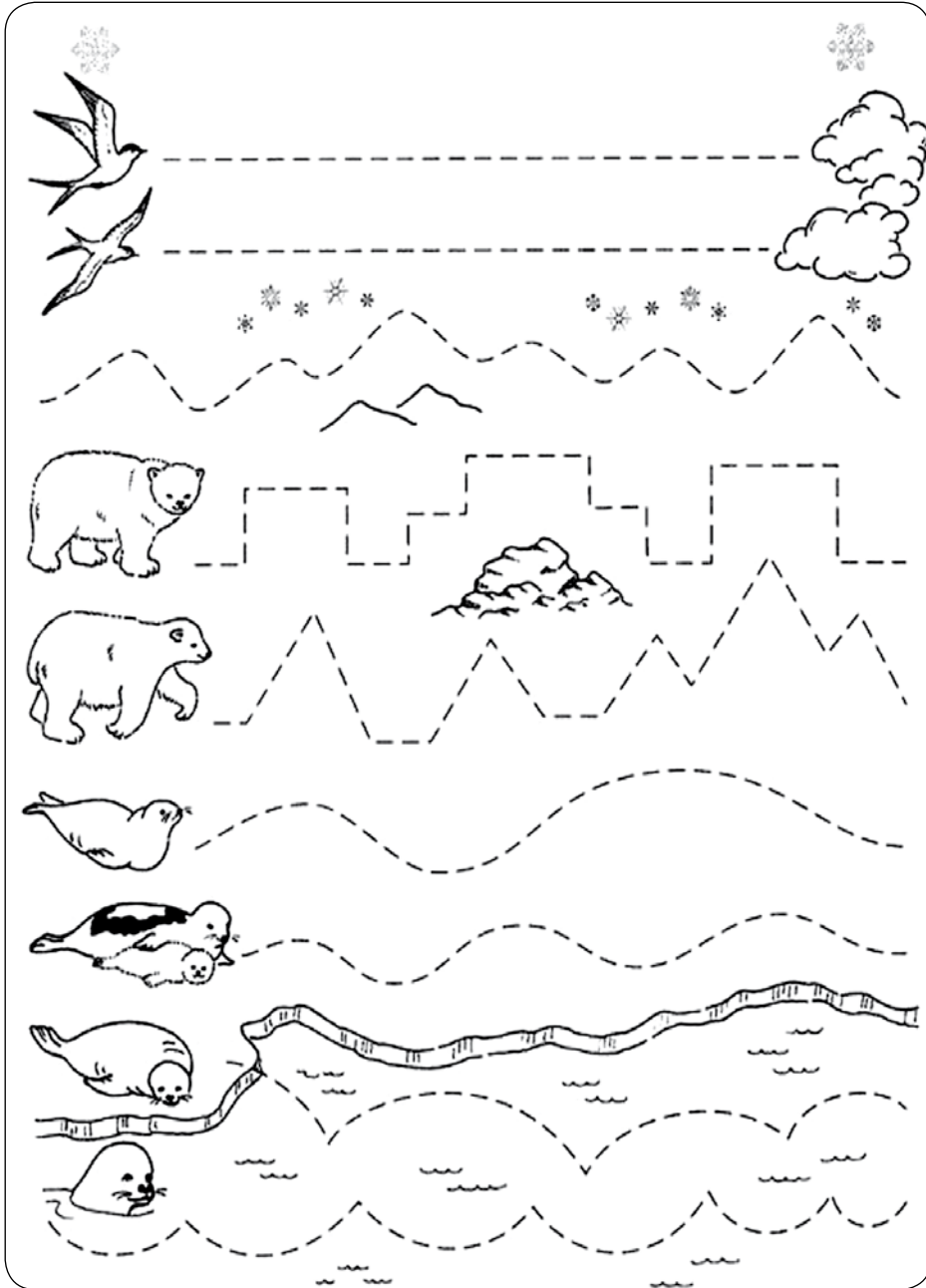
Rozsdás csuk

*Ha rátalálsz egy rozsdás csukra,
Nincs a küldetés letudva.
Nézd meg jól a torkát, begyét,
Sávozását, barnás fejét.*

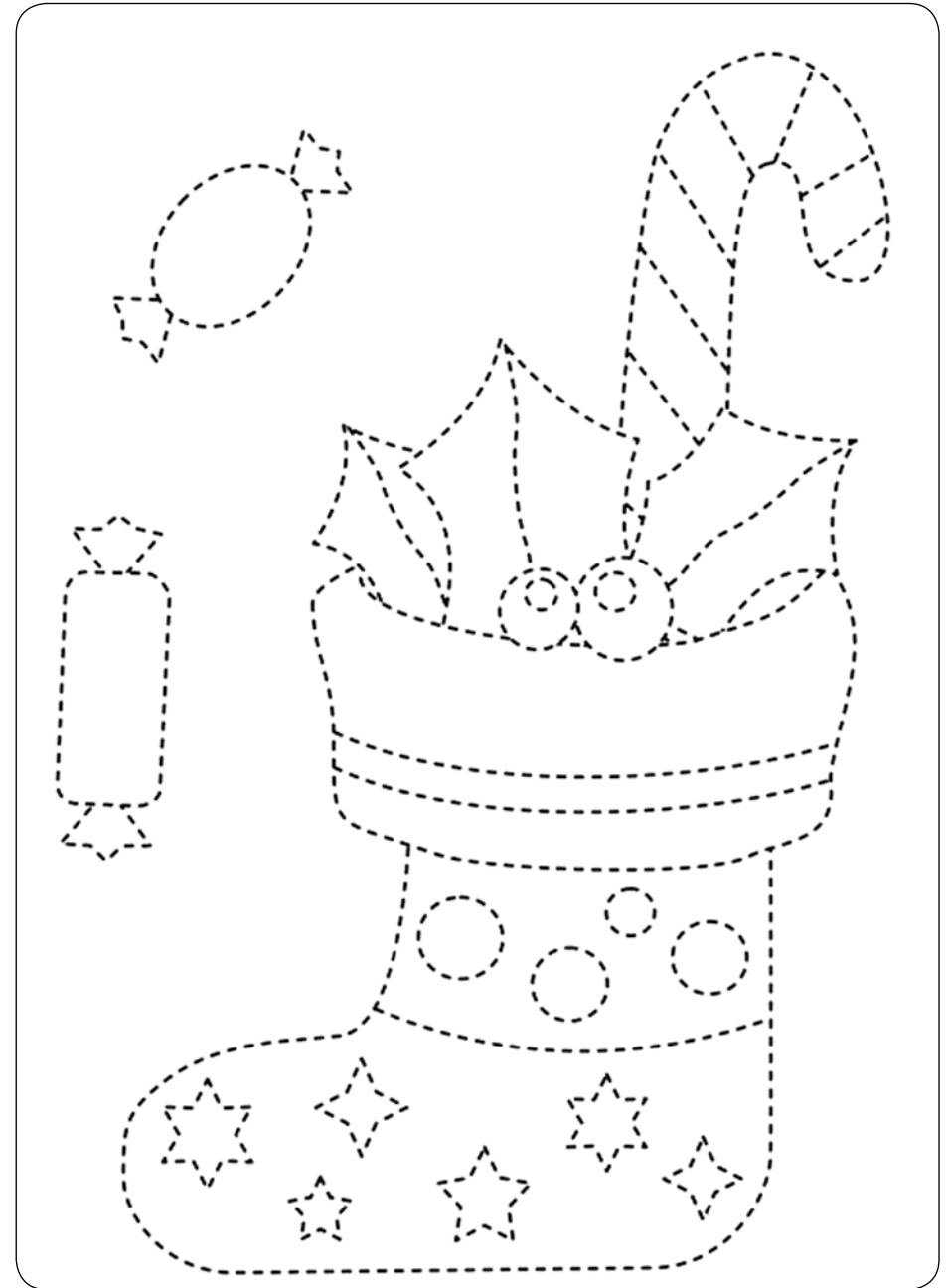
*Fönt a csuk, balról a lép,
Jobbról gazda fen kaszát,
Közöttük a földre ülve
Ücsöröghetsz elmerülve.
Aztán, ha a szemed csukva,
Rá is hangolhatsz a csukra.
Heverhetsz az aljnövényben,
Elpihenve énekében.*

Kösd össze balról jobbra haladva!

Rajzolj és színezz!

Fenyőfajták

A karácsony nem is lenne igazi fa nélkül. Hová tennénk a díszeket és a gyertyákat? És hová kerülnének az ajándékok? Sajnos ahogy a karácsonynak vége, a fát kidobják. A vágott fenyőket sokan azért nem szeretik megvenni, mert pusztítják vele a környezetet. Nekik érdemes azt számba venniük, hogy ezeket a fenyőket nem erdőkből, hanem fenyőfaültetvényeken, ahol olyan intenzív termesztés folyik (öntözés, metszés, növényvédelem), hogy kivágás nélkül a fák idősebb korokra elpusztulnának a szűk lélettér miatt. A földlabdás fenyő akkor jó választás, ha nem akarjuk túlfűtött szobában túldíszítve tartani hetekig, hanem a zárt, de hűvös erkélyen, előszobában szép dekorációnak szánjuk, de még inkább az, ha tavasszal kiültetjük a kertünkbe. Nézzük a fenyőfajtákat:

Lucfenyő

Hagyományos, jól ismert karácsonyfajta Európában honos lucfenyő. Erőteljes, gyantás illata sokak számára a karácsony illatát jelenti, talán ezért is használtuk hosszú ideig kizárólag ezt a fajtát. Így viszont jól ismerjük legnagyobb hátrányát is: akár néhány órával a szobába állítás után elkezd hullajtani a leveleit.

Nordmann-fenyő

A Nordmann-fenyő a Kaukázusban őshonos, napjainkban az egyik legnépszerűbb karácsonyfajta. Gyors növekedésű, tetszetős formájú, szabályos, illatos, bár nem annyira jellegzetes és erőteljes illatot áraszt, mint a lucfenyő. A Nordmann-fenyőültetvényeken kimondottan karácsonyfának szánt fákat nevelnek, és növekedés közben folyamatosan metszik őket. Ennek köszönhető az „ideális” karácsonyfa alak. Lombozata sötétzöld, fényes,

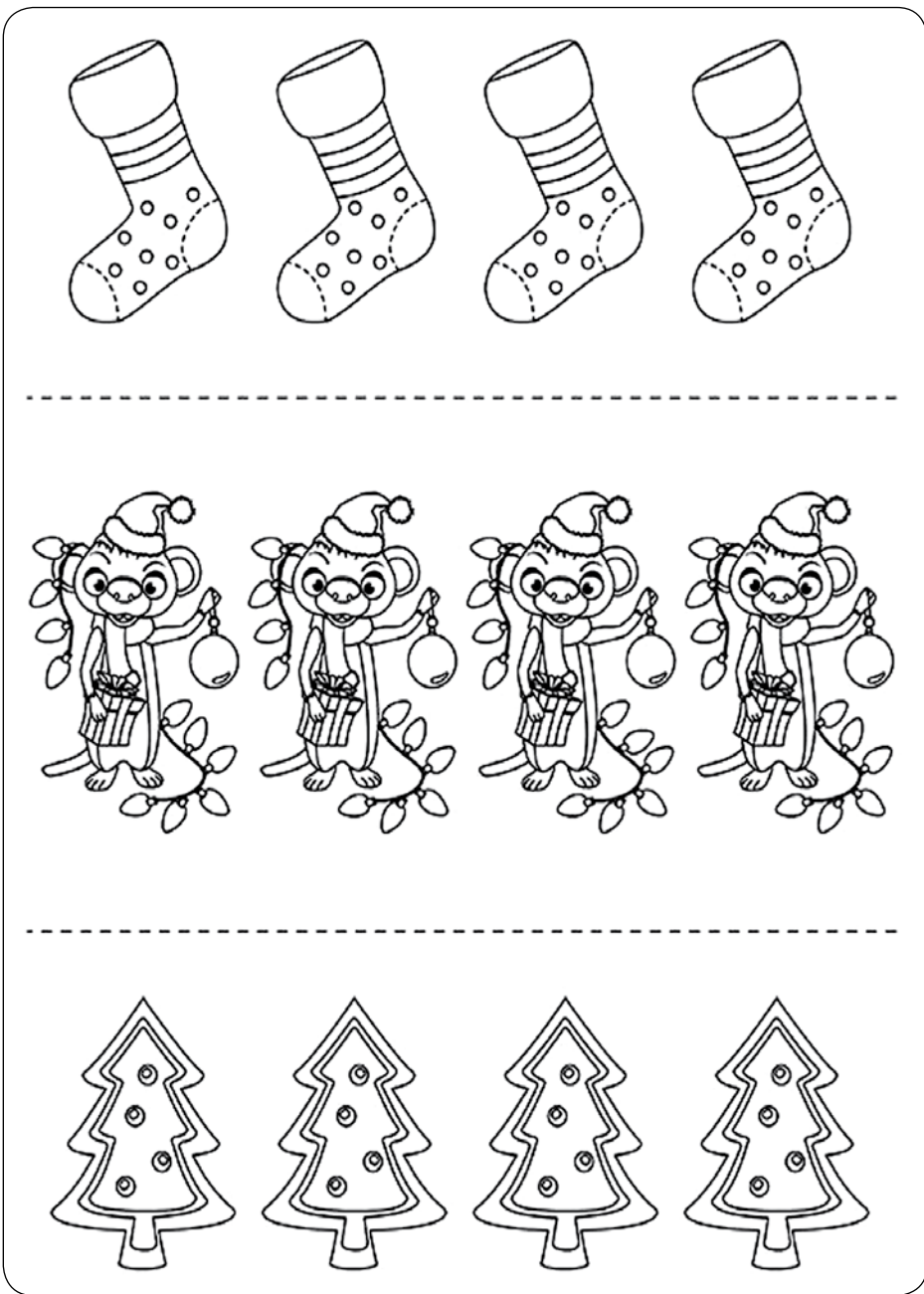
tűlevelei 3-4 cm hosszúak, alig-alig hullanak.

Ezüstfenyő

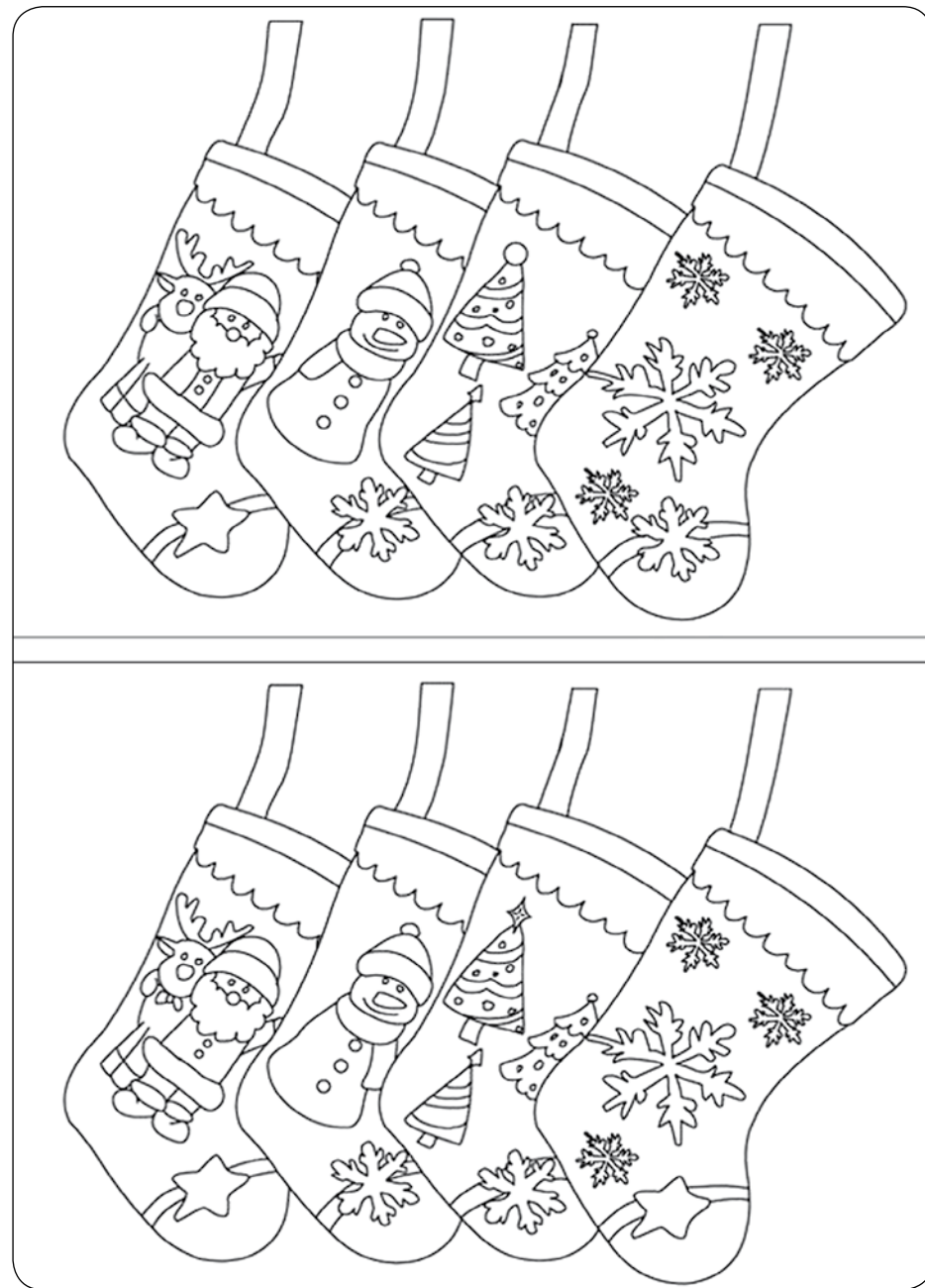
A Sziklás-hegységből, Észak-Amerikából származó ezüstfenyő ugyancsak keresett karácsonyfajta, és ugyanúgy ültetvényen nevelik, ahogy a Nordmann-fenyőt. Levelei ezüstös tónusúak, szúrósak és a rajtuk lévő viaszréteg akadályozza meg, hogy gyorsan lehulljanak. Az ezüstfenyő azért is népszerű, mert különleges színei mellett ez is a tartós karácsonyfajták közé tartozik.

Keressd meg a kakukktojást! Jól nézd meg!

Találd meg a különbségeket, és színezd ki!

Karácsonyi kisképtár

1. Sandrik Alíz

1. osztály, Hunyadi János iskola,
Csantavér

Cseri Alekszandra
3. osztály, Petőfi Sándor iskola,
Újvidék

Rakazov Szintia
1. osztály,
J. J. Zmaj iskola,
Törökkanizsa

Cseri Dominik
Vidámka óvoda,
Újvidék

Rác Ákos
2. osztály, Petőfi Sándor iskola,
Magyarcsernye

Szárnybontogató

Álomország Mikulása

Régen volt, most is van, azt hiszem, hogy a Mikulás lehetett az. Képzeljétek, az északi sarkon él, rengeteg manóval, akik segítenek neki. Egy manó van csak, aki semmit sem csinál. A többiek szorgosan dolgoznak.

Egyszer észrevette ezt a Mikulás és nagyon dühös lett. Most már mindig rajta tartja a szemét. Egy napon el kellett mennie Párizsba, Mexikóba és Zentára. Egy krampuszt felkért, hogy vigyázzon a lusta manóra. A Mikulás felszállt a rénszarvasokra, de a huncut manó belebújt az egyik ajándékba, amit egy boltosnak vitt, aki babákat árul. Kivette a boltos a dobozból a manót, és kirakta a gyerekszobába.

Mikor hazaért a Mikulás, akkor vette észre, hogy nincs meg a manó. Nem kereste, ez jár annak, aki nem fogad szót!

**Pribičević Tara Blanka, 4. osztály,
Petőfi Sándor iskola, Zenta**

Mikulás-mese

Egyszer volt, hol nem volt egyszer egy kis falu. Abban a kis faluban nagy szegénység volt. De annyira, hogy még a kutyáknak sem jutott enivaló, csak a morzsák.

Ez a falu felett egy hegyen lakott egy manó, aki mindenki életét megakarta keseríteni... De szerencsére et-

től a falutól nem messze volt egy gyár, ebben a gyárban hóemberek játékokat gyártottak. Ez a gyár mellett lakott a Mikulás. Épp a kandalló mellett ült és forró csokit ivott. A Mikulásnak gyönyörű hópehelyfehér szakála volt, szénfekete csizmája és rubinvörös kabátja. Egyszer Marci, a főnök hóember benyitott a Mikulás ajtaján. Nagyon meg volt ijedve a Mikulástól, ez látzott az arcán. Ilyesmit dadogott:

– Kedves Mikulás! Egy manó a mellettünk lévő kisfaluban a karácsonyfa-állításon a nagy fán lekapcsolta a világítást és szétverte az égőket!

A Mikulás hívatta Pistát, a postás hóembert, hogy adja oda a helikopter kulcsát. Majd felült a helikopterre, elment a kisfaluba. Miután szétosztotta az ajándékokat, nekilátott a nehezének. Csillagszórókkal és égőkkel feldíszítette a fát. Jött a gonosz kismanó, hogy megnézzze, hogy szenved a nép, de mikor odaért, mást látott. Minden csillogott, villogott. Odament hozzá a Mikulás és elbeszélgetett vele.

– Te kis manó, nem szeretnél újból nálam dolgozni?

– De! – felelte a kismanó.

Azóta is boldogság van a faluban, és a manó is újból a Mikulásnak dolgozik.

**Tokodi Albert, 4. osztály,
Petőfi Sándor iskola, Zenta**

Kisképtár

Makkai Kitti

3. osztály, Október 10. iskola,
Szabadka

Csetvei Zsófia

4. osztály,
Dózsa György
iskola,
Gunaras

Pávlik Milán

3. osztály,
Branko
Radičević iskola,
Maradék

Király Viktória

2. osztály,
Samu Mihály
iskola,
Péterréve

Zóni Dorottya

2. osztály,
Samu Mihály
iskola,
Péterréve

